

N:o 39.

Af herr **J. Larsson** i Presstorp, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående skyldighet för staten att erlägga skatt till kommun för staten tillhörig fastighet eller industriell anläggning.*

Enligt gällande bevillningsförfordning erlägger icke staten bevillning för sina fastigheter och sin inkomst af rörelse, och därom är ingenting att säga, då den ingår till staten.

Men att däremot staten skall vara befriad från att deltaga i den kommuns utskylder, hvarest den har sin egendom belägen och där den drifver rörelse synes vara oegentligt, ty därigenom håller de kommuners ekonomi på att förstöras, som förut erhållit stora skattetillskott af enskilda bolag; men sedan staten öfvertagit desamma och drifver samma rörelse för egen räkning, erhåller kommunen ingenting.

Då staten alltmera och mera synes komma att inköpa hemman för skogsodling samt vattenfall och industriella anläggningar för att drifvas för statens räkning, borde väl också däraf följa, att staten finge deltaga i den kommuns utskylder, däri egendomen är belägen, på samma sätt som öfriga fastighetsägare eller näringsidkare; ty då staten blifvit ägare af en egendom inom en kommun, lindras därigenom icke denna kommuns utgifter till fattigvård och skolväsen för dem, som bo å denna fastighet, utan endast skatteinkomsten försvinner för densamma, och detta kan omöjligt vara rättvist. Hvad detta gjort för en kommun, som förut haft ett stort kanalbolag att beskatta, men som nu ingenting erhåller, sedan staten blef ägare däraf, har man sett af tidningarna. Fråga lär nu vara å bane att inköpa tvenne stora industriella verk vid Göta älf, och då komma de kommuner, hvori de äro belägna, att också mista sina skatteinkomster

af desamma. För den ena af dessa kommuner, hvilka jag känner till, blifver det då mycket bekymmersamt, ty med vetskap om de skatteför-
måner, som utgått från den inom kommunen belägna industriella anlägg-
ningen, har kommunen bundit sig för stora utgifter en längre tid framåt,
och skola nu dessa skatteinkomster försvinna genom statens mellankomst,
är det svårt att förstå, huru kommunen skall kunna fullgöra sina för-
bindelser.

Då flera faktorer inverka på denna frågas lösning och en fullstän-
dig utredning synes vara af behovet påkallad, innan Riksdagen fattar
sitt beslut, så får jag vördsamt hemställa,

det Riksdagen ville besluta

att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om
utredning, huru och i hyad mån skattskyldighet
till kommunen, inom hvilken staten köper fastighet
eller industriell anläggning, bör utgöras för sådan af
staten förvärfvad egendom.

Stockholm den 22 januari 1908.

Joh. Larsson
från Presstorp.

I motionen instämma:

C. T. Lind
från Tanum.

Carl J. Ödman

O. Silfverschiöld.

Oscar N. Olsson.

C. Wallentin.

Alfr. Lundgren.